

*«І побачив я звіра і царів земних та
воїнства їхні, зібрані, щоб воювати із
Сидячим на коні і з війством Його»*

Одкровення від Іоанна Богослова,
19:19.

Ярко прокинувся вдосвіта, коли перед сходом сонця ніч найтемніша. Цей універсальний закон діє не тільки у часовому добовому обертанні, а й у коловороті тисячоліть, на плесах яких гойдається в галактичній амплітуді дивовижна у вселенському сенсі земна цивілізація.

Коли він піднімався на вершини Тибету, де пульсує з такою ж точністю, як розмірені удари об часову твердь власного серця, портал зв'язку Землі із Креатором, він відчував свою невимовно зриму і до щему у кожній клітині відчайдушну близькість до Сенсу.

Звідси, із даху світу, у пониззі якого метушаться у блаженному спокої молитовні трударі — тибетські монахи, йому неначе відкривався смисл свого власного перебування тут, на цій фантазмагоричній планеті. І був той сенс такий близький, як хмари попід Джомолунгмою, які пропливали на відстані витягнутої руки, однак, залишалися невловимими у їхньому табунному плині углиб галактичних катакомб.

Цього світання він, одначе, не вибирався на Гімалаї чи Тибет. Але відчуття близькості до сенсу зірвало його із теплого ліжка, як ніколи раніше, якимсь спекотним жаром нетерпіння. І точка на планеті, яка виманювала його на нездоланну вершину самопізнання, самоусвідомлення і самореалізації, була куди вищою над завше жаданою.....

Звався він, цей новий шпиль, на який піднялося здиблене людство, набатним, як вселенський дзвін, вулканом, — МАЙДАН.

Земній збірності із її кількома сотнями мов, діалектів і говорів, час від часу доводиться усім купно вимовляти Слово, яке стає епіграфом Часу та апофеозом цивілізаційного злету.

На порозі третього тисячоліття таким брендом людства стало українське слово *Майдан*, яке витіснило із п'єдесталу навіть сам феномен того самого *бренду* із його мітами на небосхилі цивілізації.

Майдан — перше слово у назві нинішньої сторінки світової історії. Майдан — це будильник у ньюзрумі планетарних CNN, який водночас по усьому периметру земної кулі бентежить при ранішній молитві Папу Римського, будить до роботи сенатора у DC, відволікає від прання домогосподарку у Нігерії, спонукає до сулокою розлюченого палестинця, змушує пропустити на пекінському світлофорі кілька тисяч попереду себе китайського, заклопотаного не своїм поліцейського.

Майдан — Слово, з якого розпочинається комунікаційним павутинням спів симфонії семимільярдного сімейства у враз змобілізованому новітнім трендом глобальному селі.

Майдан — пароль, на який відгукується усі богоподібні, хто має серце, у якому нуртує честь та гідність.

Майдан — це камертон, який заставляє здригатися усіх в унісон по усій Землі, хто носить у собі божественну іскру співчуття до ближнього. Майдан — то світоч, який манить у нову незвідану і жадану опісля тисячоліть зматеріалізованих шукань землю обітовану Духу, втраченого у споживацькому угарі здичавілого роду земного.

Майдан — то найвиразніше у новітній історії глобальне шоу протистояння Добра і Зла, і у ньому кожен із мільярдів дітей Адамових хоче стати на бік Добра.

І хіба тут всидиш вдома чи віддаси пріоритет близькості до суті Джомолунгмі, коли це таїнство вселенського прориву творить твоє рідне плем'я, неначе втрачене у джунглях матеріальних статків респектабельної Європи і враз знайдене, як загублене внуча, цією бабцею Європою. І внуча, як немовля, устами якого промовляє істина, — істина в останній інстанції, яка гримить над Майданом.

До цього вранішнього поривання Яркова сім'я звикла, як мусить звикнути, призвичаїтись і попросту адаптуватися кожна сім'я альпініста. Його вовтуження у коридорі розгойдало сон домочадців. І коли він обіймався перед спільною дорогою із нерозлучним другом рюкзаком, Оксана і Дарина стояли на порозі, широко позіхаючи.

Він бачив по відблиску їхніх зіниць, як миттєво вони повертаються із солодких сновидінь до видінь реальних. Дружина і дочка. Обидві берегині його земного плину.